

Barokk

Lajos Róbert

Vizuális Kultúra Intézet
Környezetkultúra, III. évfolyam

Szabó Attila DLA, Képzőművész

A Dolce&Gabbana 2013, '14, '15 -ös kampánysorozata ihletett meg, olyan szinten volt rám hatással a „reklám„, hogy elhatároztam, hogy ehhez hasonlóan én is alkotni akarok ezért lassan elkezdtem tervezgetni, hogy hogyan is tudnám azt a hatást elérni mint amelyet ők értek el.

Először is nekem személy szerint az tetszett meg, hogy majdnem mindenki király és királynő volt ezért azon gondolkodtam, hogy én hogyan tudnék egyszerű emberekből királyt csinálni ezért szinte mindent amit csak találtam mindenből koronát akartam készíteni mivel ez lesz majd később az egyik fő eleme a műnek. A legfontosabb és legszebb dolog ami engem még megragadott az az volt, hogy a fotók és a videók nem azt sugározták, hogy „itt egy ruha vedd meg„, hanem, hogy egy olasz család össze jön valamilyen alkalomból és jól érzik magukat ez az egyszerűség fogott meg engem, hogy nem túl mű az egész túl beállított hanem az látszik ez egészen, hogy mindenki jól érzi magát és a legfontosabb a család D&G ezt helyezi előtérbe mindig és ezért választottam én is azt címnak, hogy „Az olasz barokk család„, mivel a család a legfontosabb és mivel mással lehetne legjobban eladni valamit

mint egy boldog családdal mivel mindenki úgy van vele, hogy ha az aki reklámozza is boldog benne akkor majd ő is az lesz. A barokk szó jelentése nyakateketség, túlbonyolítás ezt azért választottam mivel akkoriban volt a divat a legtúlzottabb minden giccses volt, szerintem

legjobban ez köthető a királyi léthez is. A ruhákat szintén nekem kellett bekerítenem így hát otthon mindent amit találtam és illett a koncepcióba azt elhoztam és a modelljeim fel is vették igaz némelyik nagy volt rájuk de hát mindent meg lehet oldani így összetűztük őket, hogy

csinosabbnak nézzenek ki. Amikor kigondoltam mindent akkor jött még csak a neheze mivel modelleket kellett találnom, ami nem volt túl könnyű dolog pedig azt hittem nem lesz nehéz sajnos megvolt a minta, hogy milyen típusú modellek kellenek ezért kevés jelentkező volt

például fiúkból csak a barnahajú, borostás nem túl vékony de nem is kövér karakteres arcú lehetett, a lányoknál sem volt egyszerűbb mivel csak barna és szőke hajúak jöhettek nekik is a lényeg a karakteres nőies arc volt és persze a hosszú haj és nagy szemek. A másik szempont az is volt, hogy vegyes legyen a csapat korosztályilag ezt először azt hittem nem tudom majd megoldani de végül sikerült. Nagyon nehezen de a kis csapat össze állt volt aki segített a fotózásban a fényt állítani vagy figyelni a modellekre még csatlakozott a csapatunkhoz egy nagyon jó ismerősöm aki a sminkes és fodrász szerepét töltötte be így nem volt olyan nehéz dolgom és megcsináltuk az első fotózást ami végülis egy jó tanulság volt számomra, hogy hiába néznek ki D&G fotói úgy mintha a modellek be se lennének állítva, de mégis bevannak mivel ez csoportportré ezért nem tud a fotós minden emberre odafigyelni rendesen hogy senki ne takarjon senkit. A

A második fotózásra szintén szóltam ugyanazoknak az embereknek, de sajnos nem tudott mindenki eljönni ezért kénytelen voltam azzal a pár emberrel dolgozni aki eljött de ekkor már azokkal a tapasztalatokkal indultam amit az előzőnél megtanultam így sokkal könnyebb dolgom volt és sokkal jobb képek születtek mint amire számítottam. Ezt az egészet azért csináltam meg mert ki szerettem volna magam próbálni ebben a világban is mivel csoportos divat fotót nem a legkönnyebb megfotózni, mivel nagyon sok mindenre kell odafigyelni, hiába néz ki úgy az egész mint ha nagyon könnyű lenne, de nagyon sok apró részletre kell oda figyelni. Az igaz hogy nagyon nehezen indult az egész de megérte, mert sok tapasztalattal gazdagodtam és ilyen remek csapattal elég könnyű dolgom volt.